

Spis treści

I.	O dawnej książce greckiej i jej dziejach — ogólnie	5
II.	Losy Bizancjum — ojczyzny średniowiecznej książki greckiej	12
III.	Jak powstawały rękopisy greckie? Paleografia nauką o rękopisach greckich. Okre- sy dziejów książki greckiej. Materiał piśmien- ny i przygotowanie go do pisania. Rodzaje pis- ma: uncjała i minuskuła. Skrótowość pisma i użycie symboli. Typowe części rękopisu. Przejście z uncjalnego pisma na minuskułowe — „transliteracja”.	20
IV.	Rękopis musiał być piękny Tradycje zdobnicze starożytne. Najpiękniejsze wczesne rękopisy: „Wiedeński Dioskurides” i „Wiedeńska Genesis” z VI w. Późniejszy styl bizantyński, zmiany w zdobnictwie i stopnio- we ubożenie. Oprawy.	52
V.	Starania o poprawne przekazanie potomności dzieł starożytnych Znaki krytyczne odziedziczone po starożytności. Kolejne reedycje tekstów: przy przepisywaniu ze zwojów na kodeksy, przy transliteracji z un- cjały na minuskułę i późniejsze, związane z roz- wojem zainteresowań piśmiennictwem starożyt- nym w Bizancjum i w Italii.	68
VI.	Średniowieczne skryptoria i kopiści pracują . Doniosła działalność skryptoriów klasztor- nych. Najbardziej znane w klasztorze Studios w Kon- stantynopolu. Przepisy pracy. Pracowity i po- korny mnich kopista. Kopiowanie rękopisów zamiłowaniem różnych środowisk. Skryptoria w innych ośrodkach: na górze Athos, na południu	75

Italii i na Sycylii, najważniejsze w Rossano i w Casole. Późniejsze skryptorium stołeczne klasztoru Hodegon i jego szkoła pisarska.

- VII. Biblioteki w Bizancjum 89
 Podwójna funkcja — gromadzenia i udostępniania oraz wytwarzania rękopisów. Pierwsze biblioteki cesarskie i kościelne. Z czasem najwięcej klasztornych: w Konstantynopolu i na prowincji, w Azji Mniejszej, na południu w Italii i na Sycylii. Prywatne zbiory osób duchownych. Biblioteki cesarskie uniwersyteckie i niektóre klasztorne. Zbiory greckie w Italii w pobliżu ośrodków greckich.
- VIII. Barbarzyński Zachód spotyka się z kulturą Bizancjum 117
 Stosunki dyplomatyczne ożywione pod koniec XIV w. Poselstwo Kydonesa i Chrysolorasa do Wenecji w 1391 r. Entuzjazm humanistów włoskich dla poznania języka i piśmiennictwa greckiego. Grecy profesorami na uniwersytetach włoskich. Sobór florencki masowym kontaktem obu światów. Grek kardynał Bessarion i jego „akademia”. Zaszczepienie studiów grezystycznych w Italii.
- IX. Przemiany w wytwarzaniu rękopisów 126
 Skryptoria świeckie. Kreta łączy Bizancjum z Italią. Skryptorium Apostolisa na Krecie. Inni kopiści greccy. Bogata ich działalność w XVI w. „Karmazyny i żuliki” wśród kopistów.
- X. Handel i łowy na rękopisy 139
 Wenecja ogniskuje podaż. Grecy zajmują się poszukiwaniami i handlem. Ceny rękopisów.
- XI. Ratowanie piśmiennictwa greckiego 150
 Gromadzenie zbiorów rękopiśmiennych greckich w bibliotekach renesansowych XV i XVI w. Rozwój zbieractwa. Działalność Bessariona. Biblioteki królów, władców i dostojników. Traktaty o organizacji wielkich bibliotek ze zbiorami greckich rękopisów. Ślady zbieractwa w Polsce.
- XII. W Italii Grecy zaczynają drukować greckie książki 178
 Próby włoskich drukarzy. Nową epokę otwiera Manucjusz — Aldo Manuzio Romano w Wenecji. Ambitne plany i wielkie osiągnięcia.

XIII. Rozwój drukarstwa greckiego w innych krajach	206
Zasłużone w tym dziele znakomite oficyny: w Szwajcarii Froben i inni, we Francji rodzina Estienne'ów, we Flandrii Krzysztof Plantin.	
XIV. Jak wyglądała drukowana książka grecka? .	255
Dziedzictwo form rękopiśmiennych. Rozwinięta postać książki. Wielość rodzajów wydawniczych wyrazem zapotrzebowania.	
XV. W Polsce również drukowano po grecku . . .	276
Drukarstwo greckie rodzi się w Krakowie. Pierwsze druki Wietora, Macieja Szarfenberga i Unglera. Zastój w II połowie XVI w. Wprowadzenie nowego kroju czcionki pod koniec XVI w. Działalność drukarni zamojskiej. Drukarstwo greckie w innych miastach Polski i w kręgu kultury polskiej. Rodowód czcionki greckiej używanej w Polsce. Motory pobudzające działalność drukarstwa greckiego i przyczyny skromnej produkcji w Polsce.	
Wybrana literatura	327
Spis ilustracji	329